Scrierea articolelor ştiinţifice şi etica în publicare

Antonio Sandu

3rd Central and Eastern European LUMEN International Scientific Conference

8-10 June 2017

New Approaches in Social and Humanistic Sciences

LUMEN Conference in Chisinau, Moldova

Antonio SANDU

Workshop

Scientific Writing and Publication Ethics

Lumen
2017

Cuprins

Autoratul ştiinţific. Consideraţii epistemologice şi metodologice privind elaborarea articolelor de cercetare 5
Introducere 7
Elemente de epistemologia publicării lucrărilor ştiinţifice 8
Elemente de Marketingul comunicării ştiinţei..... 21
Autoratul ştiinţific - Cine sunt autorii articolelor şi cum se stabileşte ordinea autorilor unui articol ştiinţific 23
Afilieri 26
Acknowledgements 26
Cuvintele cheie 27
Titlul articolului 27
Abstractul articolului 30
Introducerea articolului 37
Corpul principal al articolului ştiinţific 39
Review de literatură 39
Metodologia 47
Rezultatele 49
Secţiunea de discuţii 51
Particularităţi ale articolului teoretic (eseu argumentativ) 52
Redactarea concluziilor articolului 53
Citarea şi aparatul critic 54
Câteva consideraţii cu privire la elementele constitutive ale unui articol de succes 56
Câteva informaţii cu privire la traseul lecturii cel mai uzual la referenţii publicaţiilor ştiinţifice 59
În loc de concluzii 60
Example of Research Article 67
Example of Theoretical Article 75

Autoratul ştiinţific. Consideraţii epistemologice şi metodologice privind elaborarea articolelor de cercetare[1]

*Prof. Univ. Dr. Antonio SANDU**

Abstract

The present paper aims to analyze from the epistemological and methodological point of view, the most common practices in developing a scientific article, starting from the perspective of the editor of scientific journals. Understanding the mechanisms of peer-review, usually leads the authors to a reformulation of their articles so that reviewers are more inclined to accept the proposal for publication. In developing of a scientific article, in order to be submitted for publication, should be observed a number of principles necessary to ensure the article

[1] Republicat cu acordul redacţiei. Prima data publicat in: Sandu, A. (2011). Scientific Writting. Epistemological and Methodological Considerations Regarding Research Articles' Elaboration, [Autoratul ştiinţific. Consideraţii epistemologice şi metodologice privind elaborarea articolelor de cercetare], *Jurnalul de Studii Juridice*, Supplimentary Issue 1, 2011, pp. 23 - 49.

* Prof. Univ. Dr. Antonio SANDU – Universitatea "Ştefan cel Mare" din Suceava, Cercetător în cadrul Centrului de Cercetari în Ştiinţe Socio-Umane al Asociaţiei Lumen, antonio1907@yahoo.com, 0040 740 15 1455

an audience and a better perception of the informational content. Scientific publication is considering disseminating the research results that are achieved. Publication in specialized journals takes into account the audience offered by these journals.

Keywords:

Research article, publishing, scientific author.

Introducere

În elaborarea unui articol ştiinţific ce urmează a fi propus spre publicare, ar trebui respectate o serie de principii menite să asigure articolului audienţa necesară şi o cât mai buna receptare a conţinutului informaţional. Publicarea ştiinţifică are ca scop diseminarea rezultatelor activităţii de cercetare realizată de autori. Publicarea în jurnale de specialitate are în vedere audienţa pe care aceste jurnale o oferă cercetărilor realizate.

Fără a ne propune să prezentăm lucruri îndeobşte cunoscute cu privire la elaborarea unui articol ştiinţific, vom analiza fiecare parte a articolului din perspectiva editorului de jurnale ştiinţifice şi a celui care realizează peer-review. Înţelegerea mecanismelor de peer-review conduce de obicei autorii la o reformulare a propriilor articole astfel încât referenţii să fie mai înclinaţi să accepte propunerea de publicare.

Elemente de epistemologia publicării lucrărilor ştiinţifice

Conceptul de adevăr ştiinţific este mai mult o problemă filosofică decât o problemă a ştiinţei. Ideea de adevăr ştiinţific are la bază presupoziţia ontologică a existenţei unei realităţi unice care poate fi cunoscută. Conceptul de adevăr este necesar în cadrul modelelor teoretice, pentru a putea exista progres. În acest sens adevărul apare doar ca un non fals. Adevărul ca certitudine nu mai este însă deplin adecvat ştiinţelor. Conceptul de adevăr suferă o mutaţie epistemică în cadrul epistemologiilor construcţioniste. Aşa cum precizează Ştefan Cojocaru (2005), construcţionismul abandonează ideea conform căreia mintea individului reprezintă oglinda realităţii. Construcţionismul se bazează pe relaţii şi susţine rolul individului în construcţia realităţilor semnificative. Concepte precum cel de verosimilitate devin mai adecvate pentru a descrie caracterul noilor legi formulate în interiorul unor ştiinţe care se îndepărtează din ce în ce mai mult de ceea ce poate fi efectiv experimentat sau chiar observat în mod direct. Ştiinţele de vârf vorbesc de modele de Univers

având valoare de adevăr matematic şi nu de adevăr corespondenţă. Chiar modelarea matematică a Cosmologiei se face pornind de la un univers axiomatic care să descrie cât mai bine, rezultatele observaţiilor.

Adevărul fiind un apanaj al noilor epistemologii capătă semnificaţie etică în corelaţie cu metodologia ştiinţei şi cercetării. Construcţia ştiinţei fiind o serie nesfârşită de modele explicative ale realităţii, le putem accepta la limită ca fiind constructe sociale care facilitează înţelegerea consensuală a realităţii. Distincţia explicaţie - înţelegere devine limitată la modalitatea de aplicare a instrumentelor metodologice a cercetării fără a mai fi pe deplin operantă cu privire la validitatea rezultatelor cercetării. Cercetarea ştiinţifică este prin definiţie un proces de perfecţionare continuă produs sub reciprocă supervizare colegială. A supune atenţiei colegilor de domeniu de cercetare dintr-o cât mai largă sferă acdemică, rezultatele unui demers ştiintific maximizează şansele acestuia de a avea pe de o parte impact ştiitific şi pe de altă parte de a diminua riscurile unor erori metodologice. Analiza in sistem colegial (Peer Review) nu este sub nicio formă o modalitate de cenzura aplicată textului ştiinţific întrucât aceasta

nu vizează în mod direct validitatea rezultatelor ci validitatea demersului ştiinţific care a dus la atingerea acelor rezultate. Creativitatea şi inovativitatea ştiinţifică şi tehnologică nu ar trebui sa fie limitata de supunerea propriilor opinii atenţiei colegiale, ci dimpotriva eventualele sugestii venite de la peer review-uri pot, pentru lucrarile cu adevarat de valoare, contribui la creşterea calităţii ştiinţifice a operei. Supunerea lucrării la un proces de Peer Review nu ar trebui să fie niciodată condiţionată de apartenenţa la mainstream-ul ştiinţific în domeniu, inovativitatea şi inventivitatea fiind punctele forte ale cercetării ştiinţifice. Abaterea de la mainstreem, în cazul în care cercetătorul o consideră necesară pentru a revoluţiona complet aria de cercetare, trebuie la randul său să fie guvernată de legi sau norme de cercetare acceptate sau acceptabile în comunitatea academică respectivă. Tocmai acest nucleu epistemologic face o cercetare să fie declarată ca ştiinţifică. În realitate meinstream-ul ştiinţific este mult mai mult decât curentul de gândire majoritar în respectiva rmură a ştiinţei. Conceptul este ca atare un construct cultural, mai mult decât un curent ştiinţific. Prezentăm o serie de accepţiuni ale conceptului:

- Element de cunoaştere accesibil publicului (în cazul mainstream-ului ştiinţific accesibil publicului avizat, membrilor comunităţii ştiinţifice).
- Elemente de cunoaştere corelate mediului instituţional (Sandu, 2009).

În sens cultural termenul mainstream poate fi înţeles ca un current de opinie sensul de cultură majoritară, în opoziţie cu contraculturile, sau culturile minoritare. Apartenenţa la curentul de opinie majoritar generează conformism social, fiind astfel instrument al controlului social. În cadrul ştiinţific, teoriile existente, care au un număr ridicat de adepţi, vor avea tendinţa de a fi instituite ca un mainstream, şi apoi, utilizând instrumental "controlului collegial", sau evaluarii colegiale, să dicteze asupra rezultatelor, nu doar asupra metodei. Metodologia însăşi face parte din corpusul theoretic al unei paradigme, ca atare, controlul metodologic, instituie un control al temelor cercetării, şi implicit asupra rezultatelor, raţionalizând ce este ş ice nu este ştiinţific. Adevărul ştiinţific capătă caracterul unui construct social. Fiind o mediere a interpretărilor, adevărul ştiinţific trebuie supus unui control etic. Care este însă atitudinea etică

recomandabilă, într-un univers ştiinţific care se constituie tot mai mult din "semnificaţii" decât din "cunoaştere sistematică"? Aceeaşi dilemă etică, coexistă în toate domeniile în care alteritatea nu mai funcţionează ca limită. Elementele de etică afirmativă, punând accentual pe valoarea "intersubiectivităţii". Creativitatea colaborativă accentuează caracterul social al produsului procesului creator, cât şi al procesului în sine. Individul, cercetătorul este unitatea fractalică, cunoaşterea fiind scopul creşterii fratalice, în baza legii de generare dat de principiul colaborării colegiale (între egali). Creativitatea colaborativă şi evaluarea colegială sunt ambele elemente cu valenţă etică. Colaborarea şi colegialitatea presupun o etică afirmativă, o presupoziţie de tipul "celălalt îmi este nu doar egal, ci şi o resursă fără de care demersul meu ar deveni imposibil şi inutil".

Ştiinţa cuprinde două dimensiuni fundamentale şi anume descoperirea şi expunerea. Descoperirea reprezintă o activitate laborioasă de edificare a unor noi concepte, modalităţi de gândire, paradigme, soluţii constructive sau interpretative etc. Această dimensiune presupune generarea noului şi este deseori denumită ca cercetare fundamentală.

O altă dimensiune importantă a cercetării o reprezintă aplicarea rezultatelor provenite din cercetarea fundamentală în situaţii concrete, la rezolvarea unor probleme, la construirea unor tehnologii. Aceasta nu aduce neapărat o noutate în planul cunoaşterii ci o plus valoare în cel al acţiunii.

Michael Kirton (1976) realizează o distincţie între tipurile de creativitate. Aceasta este definită ca fiind adaptativă respectiv inovativă. Cele două modalităţi diferite de creativitate provin din două stiluri cognitive diferite (Lungu, 1995: 26). Din punctul nostru de vedere am putea extinde această distincţie sub forma unei analize a tipurilor de inteligenţă dominantă, cea teoretică, respectiv cea socială. În jargonul economic, inovativitatea poate fi înţeleasă „ca o gândire înafara cutiei" (out of the box thinking).

Inovativul este descris de Kirton ca producând soluţii transparadigmatice. Cercetătorul inovativ va realiza aşadar mai degrabă o cercetare fundamentală care presupune crearea unor noi modele de înţelegere a realităţii unor noi viziuni, unei noi paradigme.

Cercetătorul adaptativ va avea mai degrabă tendinţa să realizeze aplicaţii ale unor

teorii fundamentale, la cazuri concrete, în rezolvarea unor probleme în conceperea unor tehnologii care să aplice, descoperirile produse de cercetarea fundamentală. Ambele tipuri de cercetare, am spune noi, sunt semnificative întrucât prima avansează cunoaşterea, iar cea de a doua formă o transformă în câmpul social. Analizând cele două forme ale cunoaşterii din punct de vedere construcţionist am putea aprecia că cercetarea fundamentală cea care este menită să producă noi teorii, care să adecveze înţelegerea fenomenelor la rezultatele experimentale, reprezintă o formă de negociere privilegiată a realităţii, realizată la nivelul unui grup extrem de restrâns de experţi, care au caracteristica de a-şi putea reprezenta noua paradigmă şi deschiderea de a o „negocia". O teorie ştiinţifică nu are valoare pragmatică atâta vreme cât rezultatele produse nu pot fi utilizate pentru o „recadrare" a realităţii. În mod firesc astfel de teorii ar trebui să fie accesibile respectivului grup de experţi în prima instanţă care să o recadreze adaptativ în funcţie de teoriile dominante, sau să aibă capacitatea de a o institui ca teorie dominantă. În ştiinţa actuală, mai ales în cea fundamentală vorbim mai mult de modele teoretice plauzibile, decât de ipoteze

anonim acceptate. Modelele teoretice sunt cu atât mai „productive" cu cât pot fi dezvoltate noi teorii şi modele. Dezvoltarea ulterioară chiar dacă face parte din corpusul cercetării fundamentale, ea are un grad mai mare de adaptabilitate decât teoria iniţială. Un prim exemplu din domeniul ştiinţei îl reprezintă teoria relativităţii care este o rupere a paradigmei newtoniene, pe care o include ca un caz particular. Albert Einstein îşi va depăşi propria teorie, propunând teoria relativităţii generalizate, care deşi ţine cont de rezultatele teoriei restrânse a relativităţii o include ca pe un caz la limită. Acestea sunt exemple de abordări inovative ale ştiinţei. Construcţia unui motor care să permită o deplasare cu o viteză apropiată de cea a luminii ar fi un exemplu de transfer inovativ a unei cercetări într-o tehnologie. O situaţie aparte ar presupune-o inventarea unui motor superluminic care ar contrazice teoria relativităţii şi ar necesita o construcţie teoretică care să justifice realitatea tehnologică.

De fapt în istoria ştiinţei şi tehnologiei s-a întâmplat de foarte multe ori ca invenţiile tehnologice să preceadă explicaţia teoretică. Revenind la cele două modalităţi de a face ştiinţă adaptativă şi inovativă, considerăm necesare

instrumente specifice de marchetizare a acestor rezultate.

Dacă cercetarea de excelenţă se adresează unui public cu înalt grad de avizare, ea ar trebui promovată în publicaţii de notorietate care sunt mai degrabă acceptate de cercetătorii de referinţă dintr-un anumit domeniu. Este cazul publicaţiilor cotate ISI cuprinse în aşa zisa „zonă roşie" a clasamentului ISI, ca fiind jurnale cu cea mai mare notorietate în domeniu. Pe de altă parte rezultatele transferului cercetării în tehnologie ar trebui publicate în jurnale şi publicaţii accesibile managerilor care le pot utiliza în practică. Publicarea în jurnale ISI cu o cotare foarte înaltă, fie obligă managerii să citească acele jurnale care de fapt nu le sunt destinate, fie condamnă rezultatele transferului cercetărilor în tehnologie la a rămâne sterile.

A aprecia munca unui cercetător exclusiv după criteriile publicării în reviste cu înalt prestigiu ştiinţific condamnă cercetarea la a fi separată de producţie, sau de practica socială în genere. Regândirea marketingului cercetării în funcţie de adresabilitatea unei cercetări, nu exclude necesitatea rigorii ştiinţifice şi controlului colegial (peer review).

Publicaţiile care au rolul de a promova rezultatele cercetării considerăm că ar trebui să fie diferenţiate de cele care au ca rol diseminarea rezultatelor cercetării în interiorul comunităţii ştiinţifice.

Nu considerăm că se poate stabili o ierarhie reală între cercetarea fundamentală şi cea aplicată întrucât ambele participă la progresul cunoaşterii. Stimularea valorificării rezultatelor cercetării prin promovarea acestora înafara cadrelor restrânse ale proiectelor în care au fost realizate ar putea atrage o mai rapidă inserţie a cunoaşterii ştiinţifice în practica socială şi astfel, o mai rapidă trecere la „societatea bazată pe cunoaştere".

O altă dimensiune a promovării ştiinţei o reprezintă rapida expunere a ideilor, modelelor şi teoriilor faţă de publicul ştiinţific şi academic. Aceasta se realizează prin intermediul cărţilor de specialitate şi a cursurilor universitare. Putem formula întrebarea dacă realizarea unor astfel de cărţi de specialitate şi cursuri reprezintă într-adevăr o muncă de cercetare, sau este un alt domeniu al autoratului ştiinţific.

Din punctul nostru de vedere elaborarea unei cărţi de specialitate, reprezintă cercetare efectivă sub aspectul selectării teoriilor cele mai

semnificative şi cu cele mai mari şanse de impact în practica profesională. Tot cercetare reprezintă elaborarea unor puncte de vedere asupra teoriilor expuse, care vor duce eventual la deschiderea unor noi domenii ale cercetării. Pe de o parte nu putem afirma că se poate realiza cercetare fundamentală prin scrierea unor cărţi, întrucât prea puţine teorii ştiinţifice sau puncte de vedere absolut originale necesită o tratare atât de extinsă. Pe de altă parte spaţiul amplu de expunere oferit de un volum permite cercetătorului să-şi expună ideile într-un mod cât mai clar şi argumentat, dar în extenso subliniind posibile deschideri colaterale, abordări metodologice inedite, tipologii de înţelegere a realităţii ştiinţifice, etc. Astfel că ideile expuse într-o carte cu valoare ştiinţifică ar trebui să prezinte pe larg cel puţin un punct de vedere original al autorului şi să se centreze în jurul acestuia.

Rolul de promotor al ştiinţei pe care cartea ştiinţifică o are realizează o nouă deschidere aplicativă a teoriilor sau ideilor cuprinse în volum sau este o pseudoliteratură ştiinţifică.

Cartea ştiinţifică are şi ea două niveluri de adresabilitate, experţilor şi cercetătorilor

dintr-un anumit domeniu, cărora să le furnizeze noi idei şi direcţii de cercetare şi respectiv profesioniştilor, cărora trebuie să le prezinte modele, tehnici sau tehnologii ce pot fi aplicate în activitatea practică. Cărţile care vizează experţi şi cercetători ar trebui să aibă un nivel mai ridicat de abstractizare şi ca atare un public mai limitat.

Volumele care se adresează profesioniştilor ar trebui să fie construite astfel încât să fie accesibile cel puţin profesionistului de nivel mediu pe care să-l ajute în practica sa profesională.

Cursurile universitare şi manualele au misiunea de a disemina rezultatele ştiinţei în faţa viitorilor profesionişti şi/sau cercetători. Construcţia acestora ar trebui să se realizeze pornind de la principiul deschiderii orizontului studenţilor faţă de problematica expusă şi punerea la dispoziţia acestuia a principalelor instrumente de exercitare a profesiei şi/sau de realizare a cercetărilor. Expunerea unor teorii ştiinţifice sau practice, profesionale nu ar trebui să vizeze caracterul de excelenţă a acestora, ci mai ales Know-how-ul aplicării acestora în practică. Ne punem astfel întrebarea care sunt dimensiunile autoratului ştiinţific în elaborarea

unor manuale, profesionale. Acestea ar trebui analizate după criteriul eficienţei practice a informaţiei oferite, şi în acelaşi timp, a deschiderilor conceptuale decât a valorii ştiinţifice şi de noutate.

Toate aceste tipuri de scriitură ştiinţifică generează în felul propriu, avansul general al cunoaşterii. Editarea de literatură ştiinţifică pune problema necesităţii calificării ştiinţifice a editorilor şi ampla reprezentare profesională în colegiul redacţional. Dacă pentru ştiinţa fundamentală rolul referenţilor îl vedem ca fiind de a analiza metodologic demersul propus de autor, în cazul unei edituri ştiinţifice, rolul referenţilor şi redactorilor de carte ştiinţifică este acela de a aprecia existenţa unor elemente de originalitate în cadrul volumului care să constituie premisele unei exploatări ştiinţifice viitoare. În cadrul manualelor şi cursurilor universitare ar trebui să se oprească la dimensiunea pragmatică a lucrării şi modul în care viitorii profesionişti pot extrage elemente de competenţă din studiul respectivului curs.

Elemente de Marketingul comunicării ştiinţei

Jurnalele considerate semnificative într-un anumit domeniu au o rată de respingere a articolelor care variază între 30% şi 70%, în funcţie de poziţionarea jurnalului în ierarhia naţională şi internaţională, de factorul de impact, elemente concretizate în numărul de articole disponibile pentru publicare. De regulă, jurnalele vor prefera să publice un număr mai mic de articole cu şansa cea mai mare de a fi citate, eliminând articole corecte din punct de vedere ştiinţific dar prezumate de redacţie ca atrăgând mai puţine citări. Clasificările internaţionale în special cele date de Thomson Reuters (fost ISI Thomson) şi Scopus au în vedere numărul de citări pe care articolele dintr-un jurnal le primesc într-o unitate de timp. Ca atare, jurnalele care doresc să intre în aceste clasificări, să se menţină şi să obţină o poziţie cât mai bună, vor admite cu preponderenţă sau chiar exclusiv articole despre care redactorii jurnalului apreciază că vor aduce citări. Din acest punct de vedere, un criteriu de selecţie chiar în afara procesului de peer-review, este analiza citărilor anterioare ale publicaţiilor respectivului autor în baze de date,

proces pe care-l realizează redactorul şef. Chiar dacă un articol primeşte referinţe favorabile de la revieweri, poate fi respins pentru că este considerat neatractiv pentru poziţionarea publicaţiei pe piaţa ştiinţifică.

Publicarea rezultatelor cercetării este considerată ca parte a marketing-ului ştiinţei şi a branding-ului personal al autorului şi nu ca simpla îndeplinire a obligaţiilor etice sau contractuale de diseminare a rezultatelor propriilor cercetări. În cazul unor articole cu calitate ştiinţifică egală, revistele care-şi pun problema insuficienţei spaţiului editorial, vor prefera mai întâi un autor cu un indice de citare mai mare, un autor care a mai publicat în respectivul jurnal aducându-i astfel citări şi de abia pe ultimul loc un autor care n-a mai publicat anterior. Existenţa unui număr semnificativ de articole publicate de un autor, dar necitate ulterior, atrage diminuarea şanselor de publicare în reviste importante.

Cu toate acestea, trebuie ţinut cont şi de redacţiile publicaţiilor semnificative din punct de vedere al poziţionării pe piaţa jurnalelor ştiinţifice, ţinând cont că în domeniul social şi umanist numărul de citări este mult mai mic faţă de celelalte domenii ale ştiinţei. În domeniul

sociologiei de exemplu, factorul de impact mediu al unei publicaţii ISI, este în jur de 1 cu un maxim în jurul cifrei 3 şi mediana la 0,5, în timp ce în alte domenii din ştiinţele exacte factorii de impact mediu pe domeniu sunt frecvent în jurul cifrei 3.

Autoratul ştiinţific - Cine sunt autorii articolelor şi cum se stabileşte ordinea autorilor unui articol ştiinţific

Autorii articolelor ştiinţifice sunt în general cei care participă la elaborarea cercetării şi redactarea articolului propriu-zis. În cercetarea teoretică, cum ar fi cea filosofică, juridică, politică, unul sau cel mult câteva persoane participă la toate etapele cercetării.

În ştiinţele exacte şi ale naturii şi parţial în ştiinţele sociale, acolo unde cercetarea este mai vastă, există un număr mare de persoane care participă la cercetare atât în fazele preliminarii, de culegere a datelor experimentale cât şi de elaborare a concluziilor şi de redactare a articolului.

Pe lângă aceştia, un număr de specialişti pot da feed-back semnificativ în elaborarea articolului mai ales din partea coordonatorilor

grupului de cercetare sau a coordonatorilor ştiinţifici ai tezelor de disertaţie, doctorat, care adesea se implică efectiv în elaborarea cercetării şi redactarea tezelor. Karl Swedberg (2008) arată că definiţia autoratului ştiinţific şi o interpretare clară asupra căror persoane sunt îndreptăţite să semneze un articol, sunt departe de a fi clarificate în literatura de specialitate.

Jurnalele din diferitele domenii ale ştiinţei aplică reguli diferite în ceea ce priveşte includerea unui conducător în lista de autori şi ordinea autorilor. Swedberg (2008) arată că pentru ca o persoană să fie pe lista de autori, aceasta ar trebui să aibă contribuţii semnificative din punct de vedere intelectual în cel puţin unul dintre domeniile: conceperea şi proiectarea lucrării, achiziţia datelor, analiza şi interpretarea datelor, analiza statistică, supervizarea ştiinţifică a cercetării, elaborarea unui draft al articolului, formularea unor recenzii substanţiale cu un important conţinut intelectual.

Toţi autorii trebuie să-şi dea acordul cu privire la publicare şi să fie capabili să susţină cercetarea răspunzând la întrebări ce vizează această cercetare. Contributorii care nu îndeplinesc criteriile de a fi autori ar trebui incluşi în acknowledgements. Este puţin uzual în

literatura stiinţifică românească ca, alături de doctorandul sau masterandul care publică un articol să semneze şi profesorul coordonator deşi în foarte multe situaţii acest lucru ar trebui să fie luat în calcul atât datorită volumului crescut a contribuţiei ştiinţifice a coordonatorului cât şi a credibilităţii pe care o personalitate ştiinţifică cu greutate o aduce lucrării. Contactul între tinerii cercetători şi cercetătorii cu experienţă deosebită va responsabiliza ambele părţi ducând la diminuarea riscurilor de plagiat sau prezentare incorectă a datelor.

În ceea ce priveşte ordinea autorilor, aceasta ar trebui să respecte volumul muncii depuse şi importanţa contribuţiei ştiinţifice a fiecărui autor. Prezentarea în ordine alfabetică, cu menţionarea contribuţiei egale a fiecărui autor în acknowledgement, atrage atenţia asupra cotării egale a autoratului în dreptul fiecărui semnatar. Thomson Reuters identifică pe lîngă autorul principal şi coautorii, autorul corespondent (reprint author) ca fiind cel care poartă corespondenţa cu eventualii cititori interesaţi. În unele jurnale ultimul autor este trecut coordonatorul lucrării atunci cînd este cazul.

Afilieri

Afilierile se trec de obicei ca note de subsol pe prima pagină a articolului chiar şi atunci când pentru aparatul critic nu sunt utilizate note de subsol. Recomandările CNCS-UEFISCDI pentru jurnalele ştiinţifice româneşti, solicită, în acord cu practica internaţională ca în afiliere să fie cuprinse cel puţin titlul ştiinţific al autorului (obligatoriu), numele universităţii sub afilierea căreia se publică articolul (obligatoriu), departamentul (opţional), adresa autorului (opţional - personală sau instituţională), număr de telefon al autorului (obligatoriu), adresa de email a autorului (obligatoriu). Aceste date sunt solicitate tuturor autorilor (Bala, 2010,).

Acknowledgements

Acknowledgements cuprinde de obicei recunoaşterea contribuţiei unor terţi la elaborarea cercetării în urma căreia s-a realizat articolul, sau la scrierea propriu-zisă a articolelor, dar a căror contribuţie nu este atât de semnificativă încât să fie considerat autor. De asemenea, acknowledgements cuprinde

informaţii cu privire la sursa de finanţare a cercetării (Bala, 2010), organizaţia de cercetare în care autorii şi-au desfăşurat activitatea sau proiectul de cercetare în cadrul căruia s-au obţinut datele.

Cuvintele cheie

Cuvintele cheie în număr de 3 până la maximum 8, au rolul de a facilita căutarea articolelor în baze de date, dar şi repartizarea articolului în vederea recenzării. Alegerea incorectă a cuvintelor cheie poate conduce la repartizarea articolului unor referenţi a cărui obiect particular de interes, nu se suprapune peste cel al articolului şi de aici la riscul de respingere a articolului.

Titlul articolului

Titlul articolului constituie o indicaţie cu privire la conţinutul articolului, dar şi la modul în care articolul trebuie redactat. Indexarea în bazele de date internaţionale, chiar şi în cazul acelora care permit trimiteri către textul integral al articolului, se face pornind de la titlu, abstract şi cuvinte cheie. Acestea sunt elementele care

trebuie să trezească interesul cititorului. Ele trebuie să conţină cuvintele după care se doreşte să fie găsit articolul atunci când cititorii îl caută într-o bază de date. Dacă titlul este prea larg cititorii nu se vor opri la el, considerându-l ca având un caracter prea general. Dacă dimpotrivă este prea specific şi prea tehnic va atrage un număr mic de cititori cu un interes de cercetare punctual pierzând posibilitatea ca rezultatele expuse în articol să fie valorificate în alte zone ale cercetării (Maddux, 2011). În general un titlu imprecis, prea larg, sau prea îngust va fi considerat de referenţi o dovadă de inabilitate în autoratul ştiinţific şi va trezi în ei dorinţa de a confirma această presupunere, îndreptându-le atenţia în a evidenţia orice scăpare în conţinutul articolului care să ducă la respingerea acestuia.

Un titlu clar, concis care să circumscrie tema articolului, va constitui o primă impresie plăcută sporind şansele de acceptare a articolului. În revistele cu circulaţie internaţională (cele indexate în baze de date, sau care-şi propun să fie indexate) se solicită în mod obligatoriu traducerea în engleză a titlului. Cu puţine excepţii, revistele ştiinţifice româneşti au început să publice predominant în limba engleză, sau în limbi de circulaţie internaţională, pentru a

introduce cercetarea românească în circuitul cercetării ştiinţifice internaţionale. Acest fapt are un impact benefic prin sporirea vizibilităţii internaţionale a cercetării româneşti influenţând indirect calitatea cercetării româneşti racordată la cercetarea internaţională.

În domeniile sociale şi umaniste, globalizarea limbii engleze ca limbă a cercetării ştiinţifice are puternice efecte perverse asupra dezvoltării culturii naţionale, care racordată la circuitul global al valorilor trebuie să aibă şi scopul de a conserva şi integra specificul cultural local. Acesta este motivul pentru care bazele de date internaţionale de primă mărime printre care: Thomson Reuters, Erih, Scopus, Ebsco etc., acceptă în domeniile sociale şi umăresc reviste de interes regional în altă limbă decât în engleză. Publicarea în altă limbă diminuează şansele de a fi citit şi citat internaţional plasându-l exclusiv în context regional. Din acest motiv, marea majoritate a revistelor româneşti, au decis publicarea în limba engleză. Sunt doar două reviste româneşti indexate ISI cu apariţie şi în limba română şi în limba engleză: Revista română de bioetică cu apariţie bilingvă şi Transilvanian Journal of Administratives Sciences cu apariţie în ediţie separată în limba

română şi engleză. În cadrul Editurii Lumen, Jurnalul de Studii Juridice, indexat internaţional în CEEOL şi Index Copernicus, include apariţii separate în limba română şi în engleză, nu toate articolele fiind disponibile în ambele limbi.

Indiferent de limba de publicare a jurnalului, titlul trebuie să fie prezentat şi în limba engleză, pentru a putea fi inclus în baze de date internaţionale. În cazul articolelor bilingve sau în altă limbă decât limba engleză, există riscuri de neindexare a unor citări externe primite de aceste articole, dacă este reprodus incorect titlul românesc, sau este utilizat în citare titlul în altă limbă decât titlul înregistrat în bazele de date.

Abstractul articolului

Din motivul indexării şi introducerii articolului în circuitul internaţional, abstractul este necesar să apară în limba engleză. Există publicaţii româneşti care prezintă abstractul atât în limba română cât şi în limba engleză. Dăm şi de această dată ca exemplu Revista română de bioetică. Abstractul este considerat ca fiind crucial pentru acceptarea sau respingerea articolului, întrucât după indexarea în baze de

date internaţionale, abstractul va fi afişat în căutări şi lecturarea acestuia trebuie să convingă cititorul să parcurgă restul articolului. În multe situaţii, abstractul este singura parte din lucrare cuprinsă în unele baze de date sau în Book of Abstracts care se realizează cu prilejul unor conferinţe, ca atare abstractul trebuie să cuprindă informaţii succinte, clare şi structurate cu privire la articol. În cazul unei lucrări bazate pe cercetare empirică, din abstract trebuie să se poată deduce cel puţin paradigma teoretică, sau domeniul de referinţă în care este realizată lucrarea. La fel de importante pentru aprecierea corectă a articolului sunt: problema de cercetare avută în vedere, metodologia sau argumentarea teoretică, cele mai importante rezultate şi concluzii. Este important de subliniat în abstract elementul de contribuţie originală pe care o aduce lucrarea. Un bun abstract trebuie să fie concis. Multe publicaţii impun o limită între 150 şi 300 de cuvinte. În cazul articolelor propuse spre publicare în reviste care nu solicită un maxim şi un minim de cuvinte pentru abstract, acesta ar trebui să se încadreze între 100 şi 400 de cuvinte. Abstractul trebuie să fie clar scris în aşa fel încât un specialist dintr-un alt domeniu decât cel vizat de articol să-l poată înţelege

(Maddux, 2011). Încă din primele 25 de cuvinte ale abstractului este indicat să reiasă scopul cercetării. Odată cu aceasta ar trebui să se clarifice elementul de noutate, fie ca abordare cu specific local, mod particular de înţelegere, context, critica unui punct de vedere sau teorii etc., pe care articolul îl aduce. Articolul are la bază o cercetare teoretică sau empirică venită să răspundă unei întrebări de cercetare sau ipoteze. Aceasta trebuie să fie clar menţionată de la începutul abstractului şi întregul articol trebuie să vizeze în fapt răspunsul la întrebarea de cercetare. Întrebarea de cercetare poate fi de forma:

- Cum este? (exemplu: Cum este construită autonomia pacientului diabetic în context familial?);
- Care este? (exemplu: Care este mecanismul prin care se realizează construcţia socială a identităţii etnicilor italieni din România? Care este legătura dintre?...).

Concluziile studiului vor trebui să fie răspunsul direct la această întrebare. În cercetarea cu caracter experimental, în locul întrebării de cercetare există o ipoteză de cercetare care urmează a fi validată. Ipoteza de

cercetare este de forma unei afirmaţii ce trebuie admisă sau respinsă (exemplu: există o legătură directă între nivelul veniturilor în comunitatea x şi rata criminalităţii în respectiva comunitate). Cea de-a 3 a posibilitate, este formularea unui obiectiv de cercetare sub forma unei propoziţii afirmative de tipul: În acest articol ne propunem să clarificăm relaţia dintre educaţia parentală în familia de origine şi rata divorţialităţii în localitatea x. Articolul contribuie la progresul ştiinţei într-un anumit domeniu dacă prin răspunsul la întrebarea de cercetare, o zonă a "realităţii" fizice sau sociale, anterior necunoscută, este adusă în lumina ştiinţei. Articolul poate elucida de asemenea perspectiva teoretică abordată, incluzând aici conexiunile între teorii, aplicările inedite ale unei teorii, noi interpretări, practici, semnificaţii etc.

Exprimarea clară a problemei de cercetare (research gape) încă din primele cuvinte ale abstractului vor atrage atenţia referenţilor cât şi viitorilor cititori asupra lucrării creându-le un orizont de aşteptare în legătura cu aceasta. Lipsa unui orizont de aşteptare conduce la un dezinteres sau chiar oprirea lecturii şi respingerea articolului. Scopul şi obiectivul cercetării trebuiesc circumscrise unei zone de

interes cât mai precise. Identificarea paradigmei teoretice a domeniului, modelului etc. este importantă pentru selecţia pe care o fac cititorii interesaţi să se documenteze într-un anumit domeniu. În domeniul Dreptului civil de exemplu, se poate merge cu precizarea unui subdomeniu şi mai clar, de exemplu: (prevederea Noului Cod Civil Românesc, etc. Specificarea clară, încă din abstract, a încadrării teoretice precise şi pe domeniu al articolului, ajută redactorul şef al publicaţiei să-l trimită spre recenzare unor referenţi specializaţi exact în acelaşi domeniu care vor avea cea mai bună şansă să aprecieze corect articolul. Imprecizia în identificarea exactă a domeniului de interes a articolului îl poate plasa în evaluare la referenţi mai puţin interesaţi de domeniu sau mai puţin informaţi. Aceştia îl vor respinge din dezinteres sau neînţelegere. Următoarele una, maxim două propoziţii ale abstractului vor trebui să cuprindă informaţii referitoare la metodologia utilizată în articol. Analiza critică comparativă, problematizarea, compararea, studiul de caz, speţă, jurisprudenţă, metoda istorică, analiza logică, analiza de conţinut, metoda experimentală, metodologii cantitative sau calitative de interpretare a unor date, constituie

astfel de metode ce pot fi utilizate în elaborarea unei cercetări. Metoda se precizează în abstract: *S-a folosit un demers comparativ..., S-a realizat o analiză critică a documentelor provenind..., Legislația analizată a fost..., S-a avut în vedere jurisprudența... etc.*

Abstractul va trebui să conţină o serie de consideraţii cu privire la datele existente şi la interpretarea acestora. În cazul unui articol cu caracter teoretic, această parte a abstractului va sintetiza câteva corelaţii semnificative puse în evidenţă în cuprinsul cercetării şi rezumate în abstract la maximum două propoziții. Concluziile semnificative se pot regăsi în abstract în maximum două propoziţii. Unele jurnale sau conferinţe nu solicită prezentarea în abstract a concluziilor tocmai pentru a invita cititorul interesat să lectureze articolul.

Vom exemplifica elementele constitutive ale abstractului pornind de la lucrarea Soniei Morano-Foadi şi Stelios Andreadakis, intitulată *Reflections on the Architecture of the EU after the Treaty of Lisbon: The European Judicial Approach to Fundamental Rights:*

- *Obiectivul de cercetare*: This paper, based on an overarching project, focuses on the role of the Court of Justice of the EU

(CJEU) (also known as the Luxembourg Court) in shaping legal integration in Europe.

- *Cadrul teoretic:* The entry into force of the Lisbon Treaty, the new legally binding nature of the EU Charter of Fundamental Rights and the future EU's accession to the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ECHR) bring significant changes to the fundamental rights discourse within the European Union.
- *Elementul de noutate:* These developments allow the enhancement of human rights protection within the EU.
- *Metodologie:* Based on empirical data collected through interviews with the Court of Justice's judges and Advocates General and recent case-law,
- *Rezultate:* the paper offers original insights into the post-Lisbon era of regional integration and reflects on the impact of the Charter on the CJEU jurisprudence (Morano-Foadi, Andreadakis, 2011)

Introducerea articolului

Imediat după abstract, introducerea este partea cea mai importantă a articolului, întrucât familiarizează cititorul cu universul articolului. O bună introducere asigură articolului mari şanse de a fi citit până la capăt. Conţinutul introducerii ar trebui să se refere la importanţa subiectului ales, scopul studiului şi sublinierea semnificaţiei şi importanţei datelor. Autori precum Maddux (2011) recomandă enunţarea subiectului articolului şi importanţei acestuia încă din primul paragraf, cel mult în al doilea. După deschiderea realizată de abstract, introducerea are rolul de a orienta cititorul în lectura întregului articol. Afirmarea clară a scopului deschide din nou orizontul de aşteptare a cititorului, care va lectura întregul articol în concordanţă cu scopul acestuia. Clarificarea cu privire la importanţa cercetării ajută cititorul şi referentul să se decidă la lecturarea articolului. Dacă scopul articolului este convergent cu interesele de cercetare ale cititorilor, şi evident reviewer-ilor ca cititori privilegiaţi, aceştia vor trece mai departe de introducere, dacă nu, vor abandona lectura şi vor găsi motive să respingă articolul.

Rolul introducerii este de a convinge cititorul că restul articolului merită citit. Tot aici se conturează cadrul în care problema cercetată de autor se manifestă. Se discută contextul social, politic, economic, cultural, juridic etc. în care problema există şi evident apare clar prefigurată rezolvarea chiar şi parţială a acesteia odată cu răspunsul la întrebarea de cercetare.

James Maddux (2011) indică următoarea structură eficientă a introducerii:

- Clarificarea scopului cercetării în primul sau al doilea paragraf şi reluarea cu alte cuvinte a scopului în ultimul paragraf.
- Repetarea scopului are rolul de a-l clarifica şi întări în mintea cititorului. Există reviste care impun limitarea numărului de cuvinte sau de pagini ale articolului. În acest caz, sau atunci când referenţii o cer expres, se va renunţa la reformularea scopului.

Reformularea nu trebuie să aibă o formă agresivă, evidentă, care să fie interpretată ca o insultă la adresa inteligenţei cititorului. Ea trebuie să aibă forma unei binevenite clarificări şi explicitări pusă la dispoziţia cititorului înainte de parcurgerea restului lucrării. Tot introducerea are menirea de a clarifica întrebările sau

obiectivele de cercetare şi modul în care acestea contribuie la dezvoltarea cunoaşterii în domeniu.

Corpul principal al articolului ştiinţific

În funcție de specificul articolului, de întinderea lui, publicația pentru care este pregătit etc., articolul poate avea în conținutul său mai multe subcapitole.

Review de literatură

Review-ul de literatură are ca scop configurarea contextului științific în care se încadrează întrebarea de cercetare. El arată cum a fost identificată zona în care este necesară aprofundarea cunoaşterii, dând informații despre cum este privită în literatura de specialitate problema abordată. Un bun review de literatură nu abordează exhaustiv tematica cercetării, ci abordează o grilă de lectură a literaturii de specialitate. Literatura de specialitate este selectată şi interpretată în corelație cu obiectivele cercetării curente pentru a putea ulterior analiza dacă rezultatele empirice sau propunerile teoretice sunt consonante cu literatura de specialitate sau contrastează cu alte rezultate

publicate anterior. Levy şi Elis (2006) arată că un review de literatură ar trebui să utilizeze informaţia din literatura de specialitate pentru a justifica o abordare particulară a temei de cercetare, modul de selectare a metodologiei, zonele unde sunt aduse elemente de noutate etc. Un bun review de literatură construieşte cadrele pentru noi acumulări ştiinţifice în domeniu. Levy şi Elis (2006) prezintă următoarele caracteristici ale review-ului de literatură: analiza realizată metodologic, selectarea şi sintetizarea literaturii de calitate din domeniu, construcţia unei baze solide de analiză care să conducă la realizarea obiectivelor de cercetare şi clara demonstraţie a locului cercetării curente în ansamblul cercetărilor în domeniu.

Într-o singură definiţie review-ul de literatură este un proces de aplicare gradată a unor paşi metodici de culegere analiză, înţelegere, evaluarea a aplicabilităţii, analiză şi sinteză a literaturii de calitate convergente cu scopul cercetării, fără a fi exhaustivă, efectuată în scopul identificării locului cercetării în ansamblul cunoaşterii din domeniu şi a posibilităţii contribuţiei proprii la dezvoltarea cunoaşterii.

Considerăm importantă includerea review-ului de literatură a lucrărilor care au stat

la baza propunerii de cercetare în baza căreia s-a realizat articolul. În cazul în care articolul dezvoltă o teorie, un punct de vedere propriu sau a altor cercetători publicaţi anterior, respectivele lucrări ar trebui prezentate în review-ul de literatură şi creditate corespunzător cu citare. Modul în care articolele menţionate influenţează prezenta cercetare trebuie de asemenea menţionată. O cercetare se poate plasa în continuare sau în opoziţie cu una sau mai multe lucrări din literatura de specialitate. În cazul articolelor teoretice, care fac raportare critică la literatura de specialitate, etapa review-ului de literatură va fi urmată de analize teoretice (Baumeister, Leary, 1997) ample inclusiv a lucrărilor citate în review-ul de literatură care pot fi completate, criticate, contrazise sau dimpotrivă utilizate în propria argumentaţie. Etapa review-ului de literatură este ea însăşi una de analiză critică prin însăşi sinteza pe care o facem ne exprimăm poziţionarea teoretică faţă de lucrările consultate (Journal of Young Investigators, 2005). Un bun reviewer de literatură ar trebui să se refere atât la literatura care susţine punctul nostru de vedere cât şi cea care-l contrazice. Faţă de acestea din urmă, autorul articolului este invitat să-şi expună un

punct de vedere care să nuanţeze poziţia sa fată de posibilele critici ale lucrării. Punctele de vedere diferite faţă de cele din literatura de specialitate se introduc prin expresii de tipul: *ne distanţăm de opinia...*, şi aici se citează efectiv opinia şi autorul, *deoarece....*

Exprimarea impersonală a aceleaşi detaşări se poate introduce prin formula: *Deşi în literatura de specialitate există opinia conform căreia, cu citarea exactă a opiniei şi autorilor acesteia, datele cercetării de faţă nu susţin această opinie sau alte opinii cum ar fi cea* ..., aici se citează autorul şi opinia o contrazic.

Prezentarea opiniilor pro şi contra unei anumite poziţii teoretice vor permite cititorilor şi review-urilor să constate o bună poziţionare a autorului faţă de literatura de specialitate şi implicit să accepte articolul prezentat ca necesar în cadrele existente în literatura de specialitate. Un prea lung review de literatură, va plictisi cititorul, în special pe cel familiarizat cu domeniul şi va înclina spre oprirea lecturii articolului. Review-ul de literatură nu va prezenta pe larg datele existente în literatură, ci doar va face menţiune cu privire la luarea acestora în consideraţie în elaborarea cercetării, la modul cum au influenţat demersul de

cercetare şi poziţia cercetătorului faţă de subiectul cercetat. Este indicată prezentarea expresă şi mai în detaliu a unei teorii, atunci când întreaga sau fragmente din cercetarea noastră se bazează pe respectiva teorie sau metodologie particulară şi aceasta are un anumit grad de noutate pentru cititorii obişnuiţi ai jurnalului în care se doreşte publicarea articolului. Acest lucru este valabil mai ales în cadrul cercetărilor trans şi interdisciplinare. Este posibil ca o teorie curentă într-o anumită arie a cercetării să necesite explicitări atunci când este utilizată ca suport teoretic într-un domeniu în care nu a mai fost sau a fost puţin dezvoltată. Review-ul de literatură trebuie să fie adaptat particularităţilor jurnalului în care se propune articolul spre publicare.

Lecturând review-ul de literatură, cititorul cu nivel mediu de cunoaştere a domeniului, trebuie să poată înţelege articolul fără a avea nevoie să apeleze la lecturi suplimentare, pe care probabil nu le-ar face. Levy şi Elis (2006) afirmă că este preferabil un review de literatură centrat pe concepte cheie şi explorarea relevanţei şi recesivităţii acestora a sensurilor în care sunt utilizate conceptele cheie mai degrabă, decât concentrarea asupra

aspectului cronologic, sau pe contribuția unuia sau a unui grup restrâns de autori. Literatura de specialitate trebuie interogată cu privire la relevanța acesteia față de tema de cercetare. Prezența unui articol într-un jurnal din fluxul principal nu trebuie considerată o garanție a calității acestuia și nici apariția articolului într-un jurnal din afara circuitului principal, nu-l clasifică automat ca mai puțin științific. Cu toate acestea, un articol aflat în fluxul principal sau în reviste indexate în baze de date, are mai multe șanse să influențeze avansul științei într-un anumit domeniu. Selecția literaturii ce urmează a fi citate trebuie să aibă în vedere nu doar adecvarea și relevanța față de temă, ci și validitatea relativă și verosimilitudinea textelor cercetate.

Randolph (2009) atrage atenția că eșecul în redactarea review-ului în literatură atrage de obicei eșecul întregii cercetări fie ca articol, fie ca teză. Boote și Beile (apud Randolph 2009) arată că un bun review de literatură se bazează pe o conceptualizare a literaturii relevante și această conceptualizare crește șansele cititorilor de a aprecia valoarea articolului. Autorii menționați arată că la nivel global există o precaritate a surselor de informații cu privire la elaborarea unui bun review de literatură. Randolph (2009)

arată că un bun review de literatură poate constitui în sine o lucrare publicabilă. Alte scopuri pentru care se realizează review-ul de literatură, pot fi constituirea unor noi linii de cercetare, evitarea abordărilor ce vor fi sortite eşecului, suport teoretic pentru datele obținute, clarificări metodologice etc.

Cooper (apud Randolph 2009) realizează o taxonomie a review-urilor de literatură pe care le clasifică după următoarele caracteristici:

- Focusarea - după acest criteriu în review-ul de literatură se urmăreşte: sinteza rezultatelor într-un domeniu, sinteza metodologică, abordările teoretice şi aplicațiile practice ale cercetărilor dintr-un domeniu;
- După scop – integrarea teoretică prin generalizare, constituirea unor compatibilități lingvistice între domenii diferite ale ştiinţei, compatibilizarea teoretică respectiv abordarea critică a unui domeniu;
- Perspective de abordare - un review de literatură poate fi elaborat sub forma unei prezentări neutre sau sub forma

expunerii poziţiei proprii faţă de autorii citaţi;

- Acoperirea literaturii din domeniu – exhaustivă, mai ales în tratate şi cursuri universitare, exhaustiv selectivă mai ales lucrări teoretice şi review de literatură publicate ca atare, sau centrate pe teme şi concepte cheie;
- Din punctul de vedere al organizării review-ului – acesta poate fi abordat istoric, conceptual sau metodologic;
- Din punctul de vedere al audienţei – un review se poate adresa unei audienţe academice strict specializate şi restrânse, unei audienţe academice generale, unei audienţe constituite în general din practicieni şi factori de decizie în domeniu sau unei audienţe generale.

Dacă în cazul unei teze sau disertaţii, review- ul de literatură se întinde pe un capitol întreg într-un articol de jurnal, dimensiunile fiind mult mai mici, numai cele mai semnificative referinţe vor fi comentate utilizându-se de obicei parafraza, evitându-se citarea în întregime a sursei (Cochrane, 2005).

Metodologia

Capitolul de metodologie descrie metodele şi tehnicile principale utilizate în scopul obţinerii rezultatelor. Este prezentat designul studiului, modul de culegere a datelor etc. Capitolul de metodologie este utilizat mai ales în cercetările cu caracter empiric, bazate pe investigare directă de teren. Articolele cu caracter teoretic adesea elimină capitolul de metodologie precum şi cel cu privire la rezultate, înlocuindu-le cu capitole de argumentare teoretică. Pentru domeniile de cercetare teoretică, incluzând aici filosofie, drept, literatură, abordarea argumentativă reprezintă chiar dimensiunea metodologică a cercetării şi de aceea unele publicații solicită referințe metodologice în articolele cu caracter teoretic chiar dacă acestea nu vor fi curpinse neaparat într-un capitol de metodologie (Epstein, King, 2002, Stolker, 2005) .

Metodologiile utilizate în cercetarea teoretică pot fi: analiza critică, metoda comparativă, studiul de caz sau speță, metoda hermeneutică, metodologia fenomenologică, metoda semiotică, metodologia istorică, analiza discursului, etc.

Metodologiile empirice utilizate în cazul articolelor care valorifică cercetarea de teren, pot fi de tipul experiment, analiză cantitativă a datelor obţinute prin chestionar, experiment, interpretarea calitativă a datelor, obţinute prin interviu inclusiv, grila interpretativă utilizată, etc. (Wy, 2009).

Tot în partea de metodologie, atunci când articolele se bazează pe culegerea şi interpretarea unor date de teren, se va avea în vedere modalitatea de eşantionare abordată şi validitatea acesteia (Wy, 2009), reprezentativitatea datelor pentru populația cercetată, constituirea grupului experimental acolo unde se lucrează cu metoda experimentală. În cazul analizelor calitative, de conținut, pe lângă prezentarea sumară a metodei de interpretare, se are în vedere prezentarea limitelor cercetării corelate cu accepțiunea ontologică şi epistemiologică căreia i se subsumează cercetarea. Este vorba aici de paradigma realistă, pozitivistă, constructivistă etc. În partea metodologică se pot face discuții cu privire la validitatea instrumentelor sau a traducerii acestora, permisiunea utilizării instrumentului. Modalitatea practică de aplicare a instrumentelor de teren este de asemenea

recomandată a fi cuprinsă în partea de metodologie.

Acolo unde se discută de cercetări pe subiecţi umani şi mai ales pe grupuri vulnerabile, articolul ar trebui să ia în discuţie modalitatea de obţinere a consimţământului informat (Wy, 2009) şi perspectivele etice luate în seamă în elaborarea cercetării.

Cel mai important rol al părţii de metodologie (Nadym, 2005), este acela de a permite duplicarea rezultatelor în cercetări ulterioare sau aprofundarea acestora şi obţinerea unor rezultate locale diferite. De aceea, atunci când sunt folosite tehnici particulare de culegere sau interpretare a datelor puţin cunoscute cititorilor obişnuiţi ai jurnalului, acestea trebuiesc expuse în detaliu.

Rezultatele

Expunerea rezultatelor cercetării constituie motivul principal pentru care articolul este publicat. Secţiunea de rezultate sintetizează datele obţinute sub forma unor tabele, diagrame, grafice etc. urmate de interpretarea acestora. Simpla expunere a datelor cantitative nu este suficientă în lipsa unor corelaţii cu alte date sau

cu date similare ori contradictorii din literatura de specialitate. Interpretarea rezultatelor trebuie realizată din punct de vedere al răspunsului la întrebările de cercetare, validarea ipotezelor etc. În capitolul de rezultate sunt de asemenea prezentate semnificații ale datelor, altele decât cele concordante cu obiectivele cercetării, care fie contrazic ipotezele noastre fie deschid drumul unor cercetări viitoare neîntrevăzute inițial. Literatura de specialitate recomandă evitarea prezentării aceloraşi date sub mai multe forme grafic, tabel, naraţiune, etc. (Vintan, 2006).

Prezentarea datelor se face de la general spre particular, accentuându-se asupra semnificației datelor şi nu a cifrelor efectiv obținute, care însă nu vor fi omise acolo unde cercetarea a condus la date numerice. În cazul statisticilor, trebuie făcute precizări cu privire la corelațiile existente dar şi la semnificația directă a rezultatelor. Rezultatele testelor de semnificație şi validitate trebuiesc de asemenea prezentate (Bem, 2003). Statisticile au rolul de a servi analiza nu de a i se substitui acesteia. În cazul studiilor mixte, se vor prezenta separat rezultatele cantitative şi calitative insistându-se

asupra modului în care acestea se susţin reciproc.

Interpretarea calitativă a datelor, obţinută prin interviuri, focus grupuri, analiză de presă etc. va conţine expresii semnificative din materialul originar de date, urmate imediat de interpretări ale acestora, categorizări, construcţii teoretice şi metateoretice (Bem, 2003). În cazul datelor calitative, acestea trebuie să treacă prin procese de selecţie inductiv-deductive, cititorul având acces la o serie de exemplificări ale procedurilor intermediare şi ale datelor brute doar acolo unde spaţiul editorial permite.

Secţiunea de discuţii

Capitolul discuţii poate apare ca secţiune independentă a articolului de cercetare empirică sau subsecţiune a capitolului rezultate (Bem, 2003). În această secţiune se fac referiri la modul în care datele susţin sau contrazic ipotezele, implicaţiile teoretice, metodologice, juridice, politice ale rezultatelor, raportarea datelor obţinute la alte studii similare, limitele cercetării în ceea ce priveşte validitatea, posibilitatea de generalizare a datelor, limitele abstractizării inductive etc.

Tot în această secţiune sunt menţionate posibilele bias-uri date de limitare a accesului la respondenţi, selecţia unei categorii aparte de respondenţi, asumpţii care ghidează interpretarea într-o anumită direcţie. În acelaşi capitol vor fi trecute consideraţii cu privire la alte întrebări ridicate de analiza efectivă a datelor posibile, modalităţi de valorificare a acestora şi continuarea cercetării (Bem, 2003).

Particularităţi ale articolului teoretic (eseu argumentativ)

Eseul argumentativ îşi impune exprimarea unui punct de vedere de factură ştiinţifică cu privire la o teză dată (Andersson et. al., 2007). Teza ce urmează a fi argumentată va fi prezentată în una sau două paragrafe introductive, iar întregul articol se va constitui într-o argumentare a tezei enunţate.

Deşi nu se bazează pe date empirice, articolul teoretic va trebui să aibă acelaşi nivel de ştiinţificitate ca şi cel bazat pe cercetare empirică. Articolele cu carater teoretic înlocuiesc de multe ori capitolele de rezultate cu unul sau mai multe capitole argumentative (Starkey, 2004).

Este privilegiată analiza deductivă a consecinţelor logice ale afirmaţiilor analizate, corelaţiilor acestora între ele şi cu alte teorii similare din literatura de specialitate . Corpul articolului, care de multe ori, ia locul capitolelor de metodologie, rezultate şi discuţii, poate fi împărţit în capitole şi secţiuni.

Kilduff (2006) arată că pentru a avea succes, un articol teoretic, trebuie să ofere idei importante şi originale (Gavrilescu, 2011). Perspectivele teoretice sunt importante în măsura în care permite elaborarea unor cercetări empirice sau aplicaţii practice derivate din acestea. Articolele cu caracter teoretic sunt de foarte multe ori destinate practicienilor mai mult decât evidenţierea unor lacune în corpul de cunoştinţe ale unui domeniu (research gap) arată un argument faţă de problematica care te va aduce la o problematizare şi realizare a unor modele conceptuale inedite care să fie expuse în conţinutul articolului detaliat şi explorate cu instrumentele raţionale.

Redactarea concluziilor articolului

Este subcapitolul final care realizează o generalizare şi esenţializare a rezultatelor

studiului cu raportare directă la scopul şi obiectivele cercetării. Concluziile nu rezumă pur şi simplu rezultatele cercetării ci "se subliniază – într-o formă rezumativă, esenţa materialului şi alte aspecte importante din text, care răspund obiectivelor lucrării" (Gavrilescu, 2011). Existenţa unor concluzii clare, uşor de înţeles arată că studiul şi-a atins scopul aducând plusul de cunoaştere propus iniţial. Concluziile nu trebuie să se abată de la rezultatele cercetării şi cu atât mai puţin de la obiectivele acesteia. Rezultatele semnificative care exced obiectivele cercetării sunt prezentate în secţiunea de discuţii unde sunt prezentate propuneri de dezvoltări ulterioare dar nu vor mai fi luate în concluzii.

Citarea şi aparatul critic

Literatura ştiinţifică actuală utilizează mai multe stiluri de citare, fie cu note de subsol fie cu note în text. În continuare vom exemplifica un model de citare cu note în text APA Style. Citatele se vor da pe cât posibil sub formă de parafrază. Citatele se vor realiza în text între paranteze, indicându-se numele de familie al autorului şi anul apariţiei textului, de exemplu: *(Derrida, 2008).*

La mai mult de trei autori se trece numele primului autor urmat de sintagma "et al" *(Miftode et al, 2004)*. Lucrările citate se vor regăsi obligatoriu în bibliografie. Bibliografia se va face respectând regulile.

Exemplu citarea unui volum:

Miftode, V. (2010). *Tratat de asistenţă socială. Protecţia populaţiilor specifice automarginalizate*, Editura Lumen, Iaşi.

Citarea unui articol într-o revista se face:

Dăriescu, C., Dăriescu, N. C. (2010). Rabbinical Chancery in Roumania an alternative to the State Organized Courts in Solving Family Matters, *Jurnalul de Studii Juridice*, Year V. No 3-4 2010; pp. 53-70.

Capitole în cărţi:

Ailincăi, A. (2010). Ancheta apreciativă şi efecte ale comunicării manageriale, în Sandu, A. Coord. (2010) *Seminarii apreciative*, Editura Lumen, Iaşi.

Citarea unui articol disponibil online se realizează după aceleaşi reguli de la revistă sau carte cu specificarea adresei de internet unde a fost consultată.

Când sunt mai multe publicaţii ale aceluiaşi autor, apărute în acelaşi an se specifică a, b etc. în dreptul lor (2010a).

Câteva consideraţii cu privire la elementele constitutive ale unui articol de succes

Redactorii publicaţiilor ştiinţifice, ne referim la cele care desfăşoară un proces real de selecţie a articolelor ce urmează a fi publicate, sunt interesaţi în a publica articole atractive pentru cititorii vizaţi de revistă. Un cititor care a identificat frecvent ca fiind semnificative pentru propriul obiect de activitate articolele dintr-un anumit jurnal, va reveni cu regularitate eventual abonându-se şi recomandând altor colegi abonarea la jurnalul respectiv.

Convergenţa articolului cu scopul jurnalului şi cu obiectivul numărului, dacă acesta este prezentat, măreşte şansele unui articol de a fi publicat. În ceea ce priveşte obiectivul de cercetare a articolului, acesta de obicei, va fi analizat din prisma importanţei ştiinţifice şi posibililor beneficiari ai rezultatelor.

Rezultatele unei cercetări pot fi utilizate ca punct de plecare sau bază de documentare pentru alte cercetări, sau pot primi o utilizare

directă din partea practicienilor. Jurnalele strict academice au tendinţa de a prefera articole care vor fi dezvoltate în cercetări ulterioare ale aceluiaşi autor sau ale altor autori. Aceste articole vor atrage mai rapid citări, inclusiv autocitări, în situaţia în care pornind de la rezultatele publicate într-un articol, cel puţin unul dintre autori va realiza dezvoltări ulterioare. Autocitarea unui articol anterior care a stat la baza unei noi cercetări este justificată şi chiar obligatorie pentru a se evita autoplagiatul.

Deşi în sistemul românesc de evaluare a performanţelor cercetării, autocitările nu sunt luate în calcul, ele sunt considerate acceptabile în sistemul ISI, contribuind la factorul de impact şi la indicele Hirsch. Thomson Reuters consideră acceptabilă o rată de autocitare de 35% a unui articol sau a unei publicaţii. În factorul de impact pe anul 2010 a majorităţii publicaţiilor ştiinţifice româneşti au intrat autocitări cu o rată mai mare de 50%, ceea ce arată tendinţa de grupare a cercetării româneşti în jurul unor publicaţii care realizează nuclee de cercetători care publică pe aceeaşi temă şi care se apreciază între ei.

Autocitarea este obligatorie când un text ştiinţific publicat anterior într-un jurnal este reluat ulterior şi dezvoltat într-un articol publicat

în acelaşi sau în alt jurnal. Analizele efectuate de noi asupra publicaţiilor ISI româneşti arată o rată scăzută de citare a autorilor români de către alţi autori români şi chiar şi o rată scăzută de autocitare a articolelor unui cercetători în articole publicate în alte jurnale de specialitate decât cele în care articolul a fost publicat original. Acest fapt ne duce cu gândul la lipsa încrederii autorilor români în cercetările colegilor lor sau frica de provincializare.

O altă observaţie realizată în urma analizei publicaţiilor ISI româneşti arată un mic interes al autorilor români pentru a cita articole din fluxul ştiinţific principal (Thomson Reuters). Dat fiind faptul că Thomson Reuters analizează numărul de cititori din reviste indexate ISI, prezent în articolele publicate ISI, face ca multe reviste să respingă articolele care au un număr mic de citări ale altor articole ISI. Respingerea este justificată de argumentul că publicaţiile din fluxul ştiinţific principal sunt în general de actualitate şi cuprind rezultate de încredere.

Lipsa citărilor din acest domeniu poate arăta o provincializare a cercetării româneşti. Evident că, în anumite domenii, printre care dreptul românesc, limba şi literatura română şi alte studii cu caracter specific românesc, sunt

deplin justificate să abordeze cercetarea pornind de la interesul local şi mai puţin de la relevanţa globală.

Câteva informaţii cu privire la traseul lecturii cel mai uzual la referenţii publicaţiilor ştiinţifice

Maddux (2011) arată că editorii şi referenţii publicaţiilor ştiinţifice, şi de asemenea a cititorilor experimentaţi ai literaturii ştiinţifice, parcurg lucrarea după următorul traseu de lectură: titlul, abstractul, primul şi ultimul paragraf al introducerii, primul şi ultimul paragraf al discuţiilor sau chiar în întregime secţiunea discuţii urmată de introducere, metodologie şi rezultate în cele din urmă. Ordinea este explicată de lipsa de timp a cititorului experimentat, redactorilor publicaţiilor ştiinţifice sau review-rilor. Titlul şi abstractul sunt citite primele întrucât aduc informaţii cu privire la conţinutul articolului. Dacă acestea nu trezesc interesul pentru articol, acesta este în general respins. Primul şi ultimul paragraf al introducerii, informează cititorul cu privire la importanţa studiului şi subiectului principal al acestuia. Urmează partea de discuţii întrucât

aceasta în primul paragraf ar trebui să sumarizeze cele mai importante rezultate. Tot această secţiune prezintă interpretări ale rezultatelor din punct de vedere al convergenţei cu teoria avută la bază. Dacă prezentarea obiectivelor şi a celor mai importante rezultate nu convinge cititorii vor ignora restul articolului. Dacă obiectivele cercetării şi expunerea principalelor rezultate convinge reviewer-ul, acesta va urmări metodologia prin care rezultatele au fost obţinute şi în cazul în care acesta va fi considerată validă se va trece la lecturarea completă a rezultatelor.

În loc de concluzii

Publicarea ştiinţifică presupune o activitate laborioasă care şi-a format în timp o metodologie comunicaţională proprie, diferită de celelalte forme de articol cum este cel jurnalistic. Elaborarea articolului în concordanţă cu regulile din domeniu, creşte şansele ca acesta să atragă atenţia review-erilor şi redactorilor jurnalelor ştiinţifice şi implicit acceptarea articolului la publicare. Odată publicat, articolul va atrage cititori interesaţi din rândul cercetătorilor din domeniu, şi ulterior citări în publicaţii de

specialitate. Pentru jurnalele de specialitate, conformarea la aceste reguli, este de obicei un semn de maturitate ştiinţifică şi experienţă editorială, trezind încrederea autorilor dn domeniul în care jurnalul îşi propune să performeze.

Bibliografie

Ailincăi, A. (2010). Ancheta apreciativă şi efecte ale comunicării manageriale. În Sandu, A. coord., *Seminarii apreciative*. Iaşi, Romania: Editura Lumen.

Andersson, B., Beveridge, A., Haddrill, K., Marsh, P., Bennett T. (2007). *Academic essay. Academic Tip Sheet*. Edith Cowan University.

Bala, C. (2010). *Redactarea lucrărilor ştiinţifice*. Programul Doctoratul în şcoli de excelenţă, Bucureşti.

Baumeister, R. F., Leary, M. K. (1997). Writing Narrative Literature Reviews. *Review of General Psychology*, Vol. 1 No.3, 311-320.

Bem, D. J. (2003). Writing the Empirical Journal Article. In Darley, J. M., Yanna, M. P., Roediger III, H. L. (Eds.) *The Compleat Academic: A practical Guide for the Beginning Social Scientist*. 2nd Edition, Washington DC: American Psychological Association.

Cochrane, J. H. (2005). *Writing Tips for Ph. D. Students*. Graduate School of Business University of Chicago. Retrived from:

http://gsbwww.uchicago.edu/fac/john./cochrane/research/papers/

Cojocaru, S. (2005). Metode apreciative în Asistenţa Socială. Ancheta, Supervizarea şi Managementul de Caz. Iaşi, Romania: Editura Polirom.

Dariescu, C., Dariescu, N. C. (2010). Rabbinical Chancery in Roumania an alternative to the State Organized Courts in Solving Family Matters. *Jurnalul de Studii Juridice*, Year V. No 3-4, 53-70.

Epstein, L., King, G. (2002). The Rules of Inference. *The University of Chicago Law Review*, Volume 69, Winter 2002, Number 1.

Gavrilescu, M. (2011). *Strategia elaborării lucrărilor ştiinţifice publicabile în reviste ştiinţifice internaţionale* (incluse în baze de date şi WEB of Science), Universitatea Tehnică, Cluj Napoca.

Journal of Young Investigators (2005). *Writing Scientific Manuscripts a guide for undergraduates*. Journal of Young Investigators. Retrived from: http://www.jyi.org/.

Kilduff, M. (2006). Editor`s comments: Publishing Theory. *Academy of Management Review*, Vol. 31 No. 2, 252-255.

Kirton, M. (2003). Adaption-Innovation: in the Context of Diversity and Change. East Susesx, SUA: Routledge.

Levy, Y., Elis, J. T. (2006). A Systems Approach to Conduct an Effective Literature Review. *Support of Information Systemy Research Informing Science Journal*, Volume 9.

Maddux, J. (2011). *Publishing in English Language Journals in Psychology; Tips For Increasing the Odds.* Conferinţă susţinută la Universitatea A. I. Cuza Iaşi în Programul Doctorat în şcoli de Excelenţă.

Miftode, V. (2010). Tratat de asistenţă socială. Protecţia populaţiilor specifice şi automarginalizate. Iaşi, Romania: Editura Lumen.

Morano-Foadi, S., Andreadakis, S. (2011). Reflections on the Architecture of the EU after the Treaty of Lisbon: The European Judicial Approach to Fundamental Rights. *European Law Journal Special Issue: Regional Trade Agreements Worldwide - Dynamics and Perspectives*, Volume 17, Issue 5, 595–610.

Randolph, J. (2009). Guide to Writing the Dissertation Literature Review. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, Volume 14, Number 13.

Sandu, A. (2009). Dimensiuni etice ale comunicării în postmodernitate. Iaşi, Romania: Editura Lumen.

Starkey, L. (2004). *How to write a a great essays*. New York, USA: LearningExpress.

Stolker, M. (2005). Legal Journals: In Pursuit of a More Scientific Approach. *European Journal of Legal Education*, 2(2), 77–79.

Swedberg, K. (2008). Who is an author?. *European Journal of Heart Failure*, no. 10, 523-524.

Wy, L. (2009). Knowledge in writing a Good Scientific Paper. *Education Paper MJP Online Early*, MJP 02.12.09.

Title of the Paper (Capitalize First Letter)

Name SURNAME[1], Name SURNAME[2], Name SURNAME[3]*

Abstract

Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300

[1] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
[2] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
[3] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
* Corresponding author.

words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper.

Keywords: *First keyword, second keyword, third keyword, forth keyword, fifth keyword.*

1. Introduction

The Chapter of Introduction should refer to the context of the research.

2. Problem Statement

This chapter should include an overview of the scientific literature in the field of the topic researched. The literature review should be synthesized, including the most important references to the topic.

The research gap should be highlighted in the context of the scientific literature, emphasizing the value added by the article (how is the article different from other similar ones, what novelty it brings to the field)

3. Research Questions/Aims of the research

The research questions will operationalize the research problem, showing what part of the problem is being solved by this article's contribution. If preferred, in this chapter there can also be presented the objectives of the research.

This chapter could include the Purpose of the Study, or Hypotheses, if the research is based on validating certain hypotheses.

4. Research Methods

In this chapter the author should present and discuss the research methods used in obtaining data/results. We suggest the detailing of the research methods, of the period of application, the means of application, the sample, methods, etc.

5. Findings

This chapter presents the results, in a structured manner.

5.1. Structure

Bulleted lists may be included and should look like this:

- First point
- Second point
- And so on

Do not number pages on the front, as page numbers will be added separately for the preprints.

5.2. Tables

All tables should be numbered with Arabic numerals. Headings should be placed above tables, left justified. Leave one line space between the heading and the table. Only

horizontal lines should be used within a table, to distinguish the column headings from the body of the table, and immediately above and below the table. Tables must be embedded into the text and not supplied separately. Below is an example which authors may find useful.

Table 1. An example of a table

An example of a column heading	Column A (*t*)	Column B (*T*)
And an entry	1	2
And another entry	3	4
And another entry	5	6

5.3. Construction of references

References should be listed at the end of the paper in alphabetical order. Authors should ensure that every reference in the text appears in the list of references and vice versa. In text, when referring to one of the References, insert the number in square brackets [1], [2], etc.

6. Discussions

This chapter discusses the issue of validity, credibility, limits of the study, generalizing the data, etc.

7. Conclusions

The chapter of conclusions should answer the research questions. In case of hypotheses, it should present whether they were validated or not.

References

[1] Author AA, Author BB, Author CC, Author DD. Title of article. Abbreviated title of journal. Date of publication YYYY Mon DD;volume number(issue number):page numbers.

[2] Author AA, Author BB. Title of article. Abbreviated title of Journal [Internet]. Date of publication YYYY MM [cited YYYY Mon DD];volume number(issue number):page numbers. Available from: URL

[3] Author AA. Title of book. # edition [if not first]. Place of Publication: Publisher; Year of publication. Pagination.

[4] Author AA, Author BB. Title of chapter. In: Editor AA, Editor BB, editors. Title of book. # edition. Place of Publication: Publisher; Year of publication. p. [page numbers of chapter].

[5] Author AA, Author BB. Title of report. Place of publication: Publisher; Date of publication. Total number of pages. Report No.:

For more details on how to use Vancouver Citing & Referencing Style, see http://guides.lib.monash.edu/ld.php?content_id=14570618

Example of Theoretical Article

Title of the Paper (Capitalize First Letter)

Name SURNAME[1], Name SURNAME[2], Name SURNAME[3]*

Abstract

Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an

[1] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
[2] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
[3] Author's affiliation, City, Country, e-mail address.
* Corresponding author.

abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper. Click here and insert abstract your text. Insert an abstract of 200-300 words, giving a brief account of the most relevant aspects of the paper.

Keywords: *First keyword, second keyword, third keyword, forth keyword, fifth keyword.*

1. Introduction

The Chapter of Introduction should refer to the context of the research.

2. Theoretical Background

This chapter should include an overview of the scientific/ philosophical/ theological literature in the field of the topic researched. The literature review should be synthesized, including the most important references to the topic.

The research gap should be highlighted in the context of the scientific literature, emphasizing the value added by the article (how is the article different from other similar ones, what novelty it brings to the field)

3. Argument of the paper

This chapter consists of a key idea of the paper, which is to be substantiated or contradicted, with means of theoretical analysis (not empirical evidence).

4. Arguments to support the thesis

This chapter should present the theoretical arguments that support the thesis of

the paper, including arguments already existing in the scientific literature.

5. Arguments to argue the thesis

This chapter should present the theoretical arguments that could contradict the thesis of the paper, especially arguments already existing in the scientific literature.

5.1. Structure

Bulleted lists may be included and should look like this:

- First point
- Second point
- And so on

Do not number pages on the front, as page numbers will be added separately for the preprints.

5.2. Tables

All tables should be numbered with Arabic numerals. Headings should be placed above tables, left justified. Leave one line space between the heading and the table. Only horizontal lines should be used within a table, to distinguish the column headings from the body of the table, and immediately above and below the table. Tables must be embedded into the

text and not supplied separately. Below is an example which authors may find useful.

Table 1. An example of a table

An example of a column heading	Column A (*t*)	Column B (*T*)
And an entry	1	2
And another entry	3	4
And another entry	5	6

5.3. Construction of references

References should be listed at the end of the paper in alphabetical order. Authors should ensure that every reference in the text appears in the list of references and vice versa. In text, when referring to one of the References, insert the number in square brackets [1], [2], etc.

6. Dismantling the arguments against

This chapter should include reasons for which the arguments against the thesis are being rejected.

7. Conclusions

The conclusions should present the reasons for the proposed thesis to be sustained.

References

[1] Author AA, Author BB, Author CC, Author DD. Title of article. Abbreviated title of journal. Date of publication YYYY Mon DD;volume number(issue number):page numbers.

[2] Author AA, Author BB. Title of article. Abbreviated title of Journal [Internet]. Date of publication YYYY MM [cited YYYY Mon DD];volume number(issue number):page numbers. Available from: URL

[3] Author AA. Title of book. # edition [if not first]. Place of Publication: Publisher; Year of publication. Pagination.

[4] Author AA, Author BB. Title of chapter. In: Editor AA, Editor BB, editors. Title of book. # edition. Place of Publication: Publisher; Year of publication. p. [page numbers of chapter].

[5] Author AA, Author BB. Title of report. Place of publication: Publisher; Date of publication. Total number of pages. Report No.:

For more details on how to use Vancouver Citing & Referencing Style, see http://guides.lib.monash.edu/ld.php?content_id=14570618

Printed in EU

Str. Tepes Voda, nr. 2, bl. V1, sc. F, et. 3, ap. 2,
Iaşi, România

www.edituralumen.ro | www.librariavirtuala.ro

www.lumenresearch.net

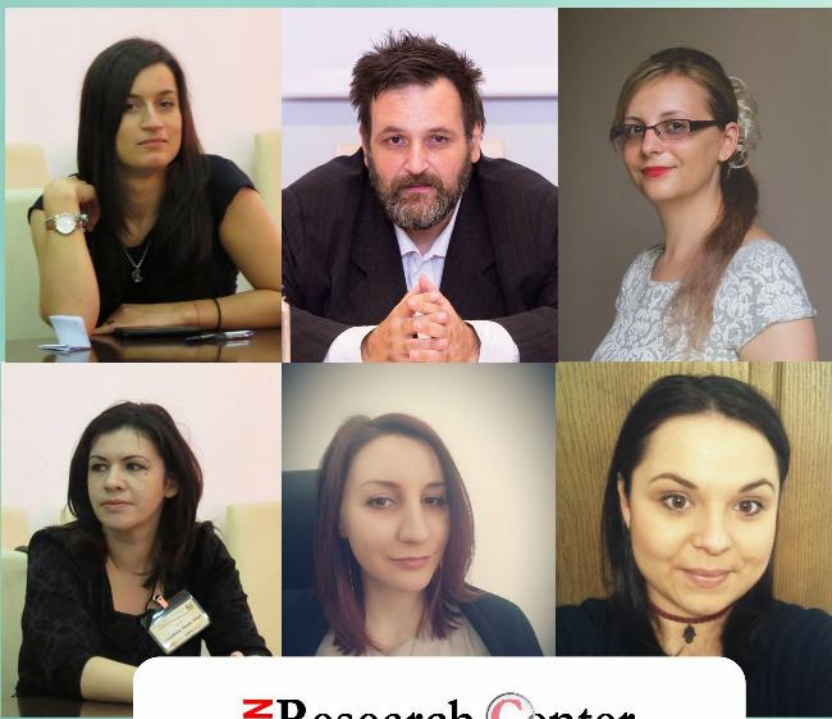

LUMEN Research Center
in Social and Humanistic Sciences
www.lumenresearch.net